

धातवोरेतआदयः प्रत्येकंपांचभौतिकाः संतोपि ॥ ११ ॥ सृज्यते संसृज्यते यद्वा प्राणेभ्यो देवादेव्यो लोका इति श्रूयमाणदृष्टिस्तद्व्यभिप्रायेण चक्षुरादिभिः सूर्यादिष्टादिद्वारालोकः सृज्यत इति यथा श्रुतमेव व्यक्तं च
टादि अव्यक्तं इंद्रियादि लिंगरूपपादिप्रकाशस्तेन प्राप्तं अनुमेयं ॥ १२ ॥ यथास्वं स्वविषयानतिक्रमेण इमानि इंद्रियाणि धारयन्निगृह्णन्तप्यत इव आत्मानमविषयमप्यालोचयत इव मन आदीनां निग्रह एव
आत्मा लोचनमित्यर्थः ॥ १३ ॥ आत्मनः सोपाधिकं रूपमपेक्ष्याह लोके इति विततं कुंडलेकनकमिव उपादानत्वेन व्यापकं निरुपाधिकं रूपमपेक्ष्याह लोकमिति लोकं च सैधवखिल्यवत्सन्निचिदेकरसे वि
लीनं पश्यति तथा च श्रुती ब्रह्मविदा द्वे अवस्थे निरूपयतः य एव वेदाहं ब्रह्मास्मीति सदसर्वं भवति यत्र त्वस्य सर्वमालैवाभूत्तत्केन कं पश्येदिति उक्तं चाभियुक्तैः सोपाधि निरुपाधिश्च द्वे धातु ब्रह्मविदुच्यते सोपाधिकः
स्यात्सर्वमातिरुपाख्यो नुपाधिक इति परापरज्ञः परं निरुपाधि अपरं सोपाधि सक्तः प्रारब्धकर्मणा बद्धः स न्यावेदं ह प्रगतमेव समाधौ सोपाधिकावस्थामनुभवति न तु विदेहकैवल्येपीत्यर्थः ॥ १४ ॥ विद्याफल
माह पश्यत इति ब्रह्मवेदब्रह्मैव भवतीति श्रुते ब्रह्मभूतस्य उपाधित्यागादित्यर्थः अशुभेन पुण्यपापयोः फलेन संप्रज्ञात समाधा विवैकाम्यधीदाढ्या जायतस्त्वमयोरपि तदेव पश्यन्कर्मणानलिप्यत इत्यर्थः ॥ १५ ॥

तत्र तत्र हि दृश्यं ते धातवः पांचभौतिकाः ॥ यैरावृतमिदं सर्वं जगत्स्थावरजंगमं ॥ ११ ॥ इंद्रियैः सृज्यते यद्यत्तद्व्यक्तमिति स्थितं ॥ तदव्यक्तमिति ज्ञेयं लिङ्गग्राह्य
मतींद्रियं ॥ १२ ॥ यथास्वं ग्राहकान्येषां शब्दादीनामिमानि तु ॥ इंद्रियाणि यदा देही धारयन्निवतप्यते ॥ १३ ॥ लोके विततमात्मानं लोकं च आत्मनि पश्यति ॥
परापरज्ञः सक्तः सन् सत्तु भूतानि पश्यति ॥ १४ ॥ पश्यतः सर्वभूतानि सर्वावस्थासु सर्वदा ॥ ब्रह्मभूतस्य संयोगो नाशुभेनोपपद्यते ॥ १५ ॥ ज्ञानमूलमकं क्लेश
मतिवृत्तस्य पौरुषं ॥ लोकवृत्तिप्रकाशेन ज्ञानमार्गेण गम्यते ॥ १६ ॥ अनादिनिधनं जंतुमात्मयोगिनि सदाव्ययं ॥ अनौपम्यममूर्तं च भगवानाह बुद्धिमान् ॥
॥ १७ ॥ तपोमूलमिदं सर्वं यन्मां विप्रानुपृच्छसि ॥ इंद्रियाण्येव संयम्य तपो भवति नान्यथा ॥ १८ ॥

ज्ञानमूलेति ज्ञानं विद्यातस्याः मूलं माया ब्रह्माकारांतःकरणवृत्तेरपि मायाकार्यत्वात् मायात्मकमिथ्यारूपं क्लेशं अविद्यादिरूपं अतिवृत्तस्य अतिक्रम्यगतस्य योगिनः लोकसंबन्धिन्याः वृत्तेर्वर्तनजीवनात्
कायाः प्रकाशो येन तद्देशेन ज्ञानरूपेण ज्ञानमार्गेण पौरुषं परमपुरुषार्थरूपो मोक्षोगम्यते प्रकाशते मायिक्येवाविद्यामायिक्यैव विषयानष्टा चेन्मुच्यते इत्यर्थः यथोक्तं श्रीभागवते विद्याविद्येयमतनू विद्वद्युद्धवशा
रीरिणां मोक्षबंधकरी आद्ये मायायामे विनिर्मितेति ज्ञानपूर्वात्मकमिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ १६ ॥ मुक्तजीवस्य स्वरूपमाह अनादीति आद्यविशेषेण लोककायतसंमतदेहस्यात्मत्वं निरस्तं जंतुपुत्तिकादिब्रह्मां
तं जीवं आत्मयोगिं जीवस्यात्मयोगिनि त्वं वदता जीवत्वे हेतोरविद्यादेः पृथक् सत्तासां ख्याद्यभिमतानिरस्ता अव्ययमिति तार्किकाभिमतं सुखदुःखादिविकारवत्त्वं निरस्तं सदेति आगंतुकविकारास्य शिल्पमुक्तं एतेनैव
वक्ष्यमाणं शून्यवादावपि निरस्तौ अमूर्तमिति अतएवात्मवादे देहसंभितात्मवादाश्च परास्तः अनौपम्यं तर्कागम्यमित्यर्थः भगवानाह स्वनिःश्वसितरूपेण वेदेन हेतुदृष्टांतवर्जितं नित्यं विभुं सर्वगतं सुखं संयद्व्युत्तयोनिप
रिपश्यंति धीरा इत्यादिना बुद्धिमाननुबुद्धिः नियम्यत्वेनास्यास्तीति स तथा ॥ १७ ॥ तपोऽप्यानं ॥ १८ ॥